

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011160
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120011160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.05.2022, v trestnej veci proti obžalovanému Z. V. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/67/2020 zo dňa 18.08.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku **z r u š u j e** v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému Z. V., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom L. č. XXX, okr. Sabinov,

u k l a d á

Podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zákona ho pre účely výkonu trestu odňatia slobody **z a r a d ů j e** do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Z. V., nar. XX.XX.XXXX, vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že

- dňa 01.01.2020 asi v čase od 01.00 hod. do 02.00 hod. v rómskej osade v obci L., okr. Sabinov, pri rodinnom dome s popisným číslom XXX zv. „pri kríži“ po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, potom čo bol obžalovaný Z. V. chytený za tvár E. P., ktorý tiež požil alkoholické nápoje, obžalovaný Z. V. chytil E. P. a E. P. podkopol, pričom týmto konaním mu spôsobil zranenie a to: špirálovitú zlomeninu ľavej píšťaly, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie v trvaní 4 mesiacov, počas ktorých bol E. P. obmedzovaný nemožnosťou samostatnej chôdze, bol odkázaný na chôdzu pomocou barlí a nemohol na nohu došľapnúť, bez barlí kríval, jeho chôdza bola obmedzovaná bolestivosťou, ktorá mala počas minimálne 4 mesiacov klesajúcu intenzitu, pričom minimálne 4 mesiace nemohol plne funkčne chodiť.

Za to mu podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona za aplikácie § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona obžalovanému výkon tohto trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody na dva roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému Z. V. uložil povinnosť nahradiť poškodenému E. P. škodu v sume 3.647,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré následne písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania cituje výroky napadnutého rozsudku, čiastočne aj dôvody napadnutého rozsudku, pričom poukazuje, že súd svoje rozhodnutie pri ukladaní trestu odôvodnil hlavne tým, že obžalovaný nebol iniciátorom skutkového deja, ktorý viedol k poškodeniu zdravia poškodeného a jeho doterajší život bol bez agresívnych prejavov voči iným osobám a to aj na úrovni priestupkov. Výkon trestu mu podmiennečne odložil, nakoľko mal za to, že výkon trestu nie je nevyhnutný vzhľadom na jeho doterajší život. Uvádza ďalej, že súd v zásade správne vyhodnotil dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní, keď obžalovaného opäť uznal vinným zo spáchania žalovaného trestného činu, aj keď jeho konanie značne podkvalifikoval práve s poukazom len na reakciu obžalovaného na konania poškodeného. S týmto postupom súdu sa nestotožňuje a ani postup súdu pri ukladaní trestu a uložený trest nepovažuje za postačujúci. Uvádza, že nie je možné takto bagatelizovať konanie obžalovaného hendikepom slepotou, keď už práve týmto došlo k závažnému poškodeniu zdravia poškodeného, z ktorého sa tento liečil niekoľko mesiacov a toto obžalovaný bezpochyby spôsobil úmyselne. Obžalovaný veľmi dobre vedel, že takéto porušenie môže spôsobiť a s týmto bol aj uzrozumený, konal teda minimálne v nepriamom úmysle požadovanom v § 15 písm. b) Tr. zákona. Súd navyše na základe znaleckého posudku poškodenému priznal náhradu škody vo výške 3.647,- eur ako bolestné, čo v pomere k trestnému činu, za ktorý uložil obžalovanému len podmiennečný trest odňatia slobody možno označiť za pomerne vysokú náhradu škody k nízkemu trestnoprávnemu postihu páchatel'a za spáchaný skutok a jeho následky na zdraví poškodeného. Prokurátor zastáva názor, že obžalovanému za jeho konanie určite prináleží prísnejší trest odňatia slobody uložený v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby za použitia prísnejšej právnej kvalifikácie skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona. Navrhuje preto, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov čo do výroku o vine a treste a uložil obžalovanému za spáchaný skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým okresný prokurátor podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné a to čo sa týka výroku o treste.

Keďže odvolanie okresného prokurátora smerovalo proti výroku o vine aj proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal oba tieto výroky, pričom ako prvé posudzoval správnosť a zákonnosť výroku o vine vzťahu, ku ktorému dôvodnosť odvolania nezistil. Je potrebné uviesť, že konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, bolo vykonané bez podstatných procesných chýb, pričom boli dodržiavané aj príslušné ustanovenia Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť právo obžalovaného na obhajobu. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie podľa pravidiel ustanovených Trestným poriadkom, preto o zistenia plynúce zo zákonne vykonaných dôkazov mohol opierať svoje skutkové zistenia. Súd vykonané dôkazy aj vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel v podstate k správnym skutkovým a následne i právnym záverom. Z hľadiska otázky viny prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia rozsudku najmä z jeho písomných dôvodov podrobne rozpísaných je zrejmé ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného i tvrdeniami poškodeného a jednotlivých svedkov o tom, ako malo dôjsť k skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný.

Okresný prokurátor podal dňa 01.07.2020 obžalobu na Z. V. na skutkovom základe, že dňa 01.01.2020 asi o 02.00 hod. v rómskej osade v obci L., okr. Sabinov, pri rodinnom dome s popisným číslom XXX, zv. „pri kríži“, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, bezdôvodne fyzicky napadol ml. E. P. tým spôsobom, že ho rukami zvalil na zem a následne ho viackrát kopol do rôznych častí tela, pričom týmto konaním mu spôsobil zranenie a to : špirálovitú zlomeninu ľavej píšťaly, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 4 mesiacov a jeho konanie navrhol kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, vychádzajúc z vyššie citovaných výrokov rozsudku rozhodol oproti obžalobe odlišne, upravil skutkovú vetu a konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona. Tento odlišný názor oproti obžalobe ako to vyplýva z dôvodov napadnutého rozsudku oprel o výpoveď obžalovaného Z. V., svedka poškodeného E. P., P. I., svedka U. V., svedkyň U. P., R. M., Y. P., o závery znaleckého posudku znalca U. U. M. a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a listinné dôkazy, najmä lekárske správy a ohliadku miesta činu. Tieto skonštatované dôkazy prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozsudku podrobne rozobral.

Aj podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 01.01.2020 v čase od 01.00 hod. do 02.00 hod. v rómskej osade v obci L., okres Sabinov, pri rodinnom dome s popisným číslom XXX zvané „Pri kríži“ došlo k fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným, pri ktorom došlo aj k spôsobeniu špirálovitej zlomeniny ľavej píšťaly u poškodeného E. P. Čas, miesto skutku, aj spôsobený následok vyplýva z výpovedí obžalovaného aj poškodeného a tiež svedkov, ktorí mali byť pri incidente prítomní a to P. I. a U. V., zo zápisnice o ohliadke miesta činu, lekárskej správy a záverov znaleckého posudku. Obžalovaný, poškodený a uvádzaní svedkovia I. P. a V. U. tiež potvrdzujú, aj keď nie v úplnej zhode, že tak obžalovaný ako aj poškodený v čase skutku boli pod vplyvom alkoholu. Vo výpovediach obžalovaného, poškodeného, ale aj ostatných svedkov prvostupňový súd zistil podstatné rozpory v ich jednotlivých výpovediach, tieto rozpory sa snažil v rámci vykonávaného dokazovania odstraňovať a následne aj hodnotiť. Rozpory sa týkali hlavne spôsobu, akým mal obžalovaný, ktorý najmä podľa lekárskej správy trpí praktickou slepotou, spôsobiť jeho konaním objektívne konštatované zranenia poškodenému. Aj podľa názoru krajského súdu možno na základe vykonaného dokazovania hodnotiť výpoveď U. V. z prípravného konania ako dostatočne hodnovernú, najviac zodpovedajúcu záverom plynúcim z celkovo vykonaného dokazovania. U. V. v prípravnom konaní ako svedok vypovedal, že obžalovaný chytil E. P., podkopol ho, ten spadol na zem, tento priebeh udalostí a mechanizmus vzniku zranení podporuje aj lekárska správa a závery znaleckého dokazovania, z ktorých nevyplývajú skutočnosti odôvodňujúce záver, že obžalovaný mal ako to uvádzali niektorí svedkovia a poškodený viackrát kopnúť alebo aj udrieť poškodeného. Tento svoj záver súd prvého stupňa náležitým spôsobom, hodnotením vykonaného dokazovania, výpovedí obžalovaného, svedkov, lekárskeho dokazovania presvedčivo odôvodnil bez akýchkoľvek pochybností. Znalec potvrdil, že poškodený utrpel špirálovitú zlomeninu ľavej píšťaly a toto zranenie si vyžiadalo liečenie v trvaní 4 mesiacov, počas ktorých bol E. P. obmedzovaný nemožnosťou samostatnej chôdze, bol odkázaný na chôdzu pomocou barlí a nemohol na nohu došľapnúť. Náležitým spôsobom prvostupňový súd odôvodnil aj v skutkovej vete konštatovanú okolnosť, že obžalovaný Z. V. mal byť najprv chytený za tvár poškodeným E. P. a až následne mal poškodeného podkopať. V tomto smere podrobne rozobral výpovede obžalovaného, ktorý od počiatku uvádzal, že jeho konaniu predchádzalo konanie poškodeného E. P.. Podrobne rozpísal výpovede poškodeného a ďalších svedkov a na podklade týchto dôkazov logicky odôvodnil, prečo neuveril tvrdeniu svedka P. I., ktorý uvádzal, že bitku začal prvý obžalovaný. Za správne a dokazovaniu zodpovedajúce považuje krajský súd aj závery prvostupňového súdu o vylúčení viacerých úderov a kopancov zo strany obžalovaného proti poškodenému a aj ustálený mechanizmus vzniku zranenia poškodeného. Navyiac, žiaden z vypočutých svedkov neuvádzal, že by medzi obžalovaným a poškodeným boli v čase spáchania skutku alebo v minulosti zlé vzťahy, ktoré by mohli odôvodňovať úmyselný opakovaný útok obžalovaného proti poškodenému.

Skutkové závery tak ako ich konštatuje prvostupňový súd vo výroku svojho rozsudku v skutkovej vete, podľa názoru krajského súdu zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a hodnoteniu jednotlivých dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Súdom prvého stupňa ustálenému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia konania, keď oproti obžalobe, ktorá kvalifikovala konanie ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom

výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, prvostupňový súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona. Aj podľa názoru krajského súdu, preukázaná skutočnosť, že obžalovaný chytil a podkopol poškodeného do nohy, čím mu spôsobil zlomeninu ľavej píšťaly, naplnil pojmové znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona a to formou vedomej nedbanlivosti v zmysle § 16 písm. a) Tr. zákona. Aj v tomto smere sa krajský súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že obžalovaný nespôsobil ťažkú ujmu na zdraví úmyselne, čo vyplýva zo spôsobu jeho konania, keď v skutkovej vete je uvedené a v konaní bolo preukázané len jedno kopnutie bez ďalšieho konania obžalovaného proti telu poškodeného, teda obžalovaný mohol vedieť, že môže spôsobiť konštatované zranenie, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takýto následok nespôsobí.

Vo vzťahu k zmene právnej kvalifikácie sa žiada ešte poznamenať, že ak okresný prokurátor navrhoval kvalifikovať prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a prvostupňový súd okrem zmeny právnej kvalifikácie prečinu ublíženia na zdraví vypustil kvalifikáciu konania obžalovaného aj podľa skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, aj s týmto záverom súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožnil a to vzhľadom k spôsobu spáchania skutku ako bol súdom prvého stupňa ustálený, ale aj miestom, kde sa mal skutok stať a časom, kedy k nemu malo dôjsť, pričom ani z dôvodov odvolania prokurátora, ani konečného návrhu krajského prokurátora prítomného na verejnom zasadnutí pred krajským súdom neplynulo, aby túto zmenu právnej kvalifikácie prokurátor namietal.

Za takejto situácie krajský súd opätovne konštatuje, že tak skutkové závery súdu prvého stupňa aj právne posúdenie konania obžalovaného považuje za zákonné a správne, tieto prvostupňový súd dostatočne presvedčivo v dôvodoch napadnutého rozsudku odôvodnil, odvolací súd si tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil. Nemá o nich dôvodné pochybnosti a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

K inému záveru ako súd prvého stupňa dospel krajský súd v otázke ukladania trestu obžalovanému. Prvostupňový súd v rámci úvah o ukladaní trestu obžalovanému uvádzal, že prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona, aj s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, pričom zdôraznil, že trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V rámci trestnej sadzby uvádzanej v § 157 ods. 1 Tr. zákona, teda od 6 mesiacov do 2 rokov, nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani priťažujúcu okolnosť a na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ktoré nie sú zahladené neprihliadal, keďže sa jednalo o úmyselné trestné činy proti majetku a v teraz posudzovanej veci ide o trestný čin, ktorý je nedbanlivostný a chrániaci iný objekt, než pre porušenie ktorých bol obžalovaný v minulosti odsúdený. Konštatujúc, že z hodnotenia obžalovaného nevyplýva sklon k žiadnemu agresívnemu, či už slovnému alebo fyzickému konaniu voči iným osobám a že tento nebol v minulosti priestupkovo postihnutý, mal prvostupňový súd za to, že bude dostatočne na osobu obžalovaného pôsobiť trest odňatia slobody podmienený, uložený na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere osem mesiacov pri určení skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov.

Krajský súd si pre účely verejného zasadnutia zabezpečil a následne na verejnom zasadnutí aj oboznámil spis Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/60/2021, z ktorého plynie, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov uvedenej spisovej značky, ktorý bol vydaný dňa 12.08.2021 a nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2021 (až po rozhodnutí súdu prvého stupňa), bol Z. V. odsúdený pre prečin krádeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý v súčasnej dobe vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutku sa mal dopustiť 09.04.2021, teda po tom, čo mu bol doručený trestný rozkaz v teraz stíhanej trestnej veci sp. zn. 1T/67/2020, preto neboli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, ale trestu samostatného. Uvedené odsúdenie vyplýva aj z novopripojeného odpisu registra trestov a z tohto navyiac plynie, že obžalovaný Z. V. bol doposiaľ aj s týmto odsúdením celkovo 5x trestne stíhaný, okrem iného aj trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/2/2018 zo dňa 24.01.2018, právoplatným dňa 30.03.2018, kde pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona mu bol uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka, plynúcou

do 30.03.2019, v tejto veci bol súdom nariadený výkon nepodmienečného trestu dňa 18.03.2019 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a z tohto výkonu trestu bol podmiennečne prepustený 14.08.2019 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Pp/47/2019 so skúšobnou dobu na dva roky (plynúcou od 14.08.2019 do 14.08.2021), teda evidentne aj teraz stíhanej trestnej činnosti sa mal obžalovaný dopustiť v skúšobnej dobe pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Pri zistení, že obžalovaný v súčasnej dobe od 24.01.2022 vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody, vyžiadal si a na verejnom zasadnutí aj ako dôkaz vykonal hodnotenie k osobe odsúdeného Z. V. z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého plynie, že výkon trestu odsúdeného prebieha bez problémov, správanie je v súlade s platnými spoločenskými normami, nedovolennej činnosti sa nedopúšťa, povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa dodržiava bez problémov, nevykonáva žiadnu funkciu, pôsobí pasívne z dôvodu zrakového postihnutia a z toho istého dôvodu nebol zaradený pracovne. V ústave neevidujú disciplinárnu odmenu ani disciplinárny trest. Rovnako pozitívne hodnotenie obžalovaného vyplýva zo správy obce Jarovnice, kde sa obžalovaný trvale zdržiava.

Na základe vyššie uvedených skutočností je teda potrebné konštatovať, že v danom prípade v osobe obžalovaného nejde o osobu, ktorá v minulosti neprišla do rozporu so zákonom, je evidentné, že v minulosti bol opakovane trestne stíhaný, najmä pre majetkovú trestnú činnosť, teraz stíhanej trestnej činnosti sa mal dopustiť v skúšobnej dobe pri podmiennečnom prepustení z iného odsúdenia a aj po spáchaní teraz stíhanej trestnej činnosti sa mal dopustiť ďalšej majetkovej trestnej činnosti, pre ktorú bol právoplatne odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý v súčasnej dobe vykonáva. V takomto prípade aj za situácie, že bol uznaný za vinného z nedbanlivostného prečinu v zmysle zásad pre ukladanie trestov uvádzaných v ustanovení § 34 Tr. zákona, bolo potrebné obžalovanému ukladať iný druh trestu ako súdom prvého stupňa mu bol uložený a to trest odňatia slobody priamo spojený s jeho výkonom, trest nepodmienečný, aj keď úplne na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere šesť mesiacov. Takýto trest považoval krajský súd za zákonný, správny a dostačujúci, tiež spôsobilý splniť citovaný účel trestu.

Obžalovaného pre výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a), 4 Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to aj napriek tomu, že boli splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Krajský súd dospel k záveru, že je možné u obžalovaného tohto zaradiť aj do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to so zreteľom na nižšiu závažnosť trestného činu, mieru narušenia páchatel'a, ale hlavne vzhľadom k tomu, že podľa názoru krajského súdu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia môže byť jeho náprava lepšie zaručená. Tu taktiež zohľadnil nedbanlivostný charakter trestnej činnosti, ktorej sa mal obžalovaný dopustiť, zdravotný hendikep, keďže obžalovaný je prakticky nevidiacim, ale aj skutočnosti plynúce zo správy súčasného výkonu trestu odňatia slobody k osobe obžalovaného, konštatujúce pozitívny prístup obžalovaného k výkonu trestu.

Vyššie uvedené dôvody potom viedli krajský súd k rozhodnutiu, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovanému uložil podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, rovnako ako súd prvého stupňa bez zistenia poľahčujúcich či priťažujúcich okolností na strane obžalovaného, trest odňatia slobody nepodmienečný, tak ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.